

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: LL en MK

Verwerende partij: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Prejudiciële vragen

- 1) Is het overeenkomstig richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten ⁽¹⁾, en met name artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, daarvan, met het oog op de bescherming van consumenten en gebruikers en de naleving van de rechtspraak die op basis daarvan is ontwikkeld, verenigbaar met het Unierecht dat de Tribunal Supremo in zijn arresten 44 tot en met 49 van 23 januari 2019 als ondubbelzinnig criterium heeft vastgesteld dat in met consumenten gesloten hypothecaire leningovereenkomsten een beding waarover niet is onderhandeld en waarin wordt bepaald dat alle kosten voor het sluiten van de hypothecaire lening voor rekening van de leningnemer komen, oneerlijk is, waarbij de verschillende kosten waarop dat oneerlijke en nietig verklaarde beding betrekking heeft worden verdeeld tussen de bank die het beding heeft opgesteld en de consument die de lening heeft genomen, teneinde de terugbetaling van de uit hoofde van het nationaal recht ten onrechte betaalde bedragen te beperken?

Is het overeenkomstig richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten, en met name artikel 6, lid 1, en artikel 7, lid 1, daarvan, met het oog op de bescherming van consumenten en gebruikers en de naleving van de rechtspraak die op basis daarvan is ontwikkeld, verenigbaar met het Unierecht dat de Tribunal Supremo een aanvullende uitlegging geeft aan een wegens oneerlijkheid nietig verklaard beding wanneer de schrapping daarvan en de daaruit voortvloeiende gevolgen niet van invloed zijn op het voortbestaan van de leningovereenkomst met hypotheekgarantie?

- 2) Is het, in verband met artikel 394 van de [Ley de Enjuiciamiento Civil] ⁽²⁾, waarin het criterium is neergelegd dat de proceskosten worden betaald door de in het ongelijk gestelde partij, wanneer een oneerlijk kostenbeding nietig wordt verklaard, maar de gevolgen van de nietigverklaring beperkt zijn tot de voornoemde kostenverdeling, in strijd met de Unierechtelijke beginselen van doeltreffendheid en niet-verbindendheid van oneerlijke bedingen wanneer de vordering gedeeltelijk is toegewezen, en kan dit aldus worden uitgelegd dat het een omgekeerde afschrikkende werking heeft, die ertoe leidt dat de legitieme belangen van consumenten en gebruikers niet worden beschermd?

⁽¹⁾ PB 1993, L 95, blz. 29.

⁽²⁾ Spaans wetboek van burgerlijke rechtsvordering.

Beroep ingesteld op 17 oktober 2019 – Europese Commissie/Koninkrijk België

(Zaak C-767/19)

(2020/C 10/33)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: O. Beynet, Y. G. Marinova, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België

Conclusies

- vaststellen dat het Koninkrijk België de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten uit hoofde van richtlijn 2009/72/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot intrekking van richtlijn 2003/54/EG ⁽¹⁾, en uit hoofde van richtlijn 2009/73/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en tot intrekking van richtlijn 2003/55/EG ⁽²⁾, door de volgende artikelen niet correct in Belgisch recht om te zetten:
 - artikel 9, lid 1, onder a), van de richtlijnen 2009/72/EG en 2009/73/EG,
 - artikel 37, lid 4, onder a) et b), van richtlijn 2009/72/EG en artikel 41, lid 4, onder a) en b), van richtlijn 2009/73/EG,
 - artikel 37, lid 6, onder a), b) en c), en lid 9, van richtlijn 2009/72/EG en artikel 41, lid 6, onder a), b) en c), en lid 9, van richtlijn 2009/73/EG,
 - artikel 37, lid 10, van richtlijn 2009/72/EG en artikel 41, lid 10, van richtlijn 2009/73/EG;
- het Koninkrijk België verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het beroep heeft als voorwerp de gebrekkige omzetting in België van de richtlijnen 2009/72 en 2009/73 betreffende de interne markt voor, respectievelijk, elektriciteit en aardgas. Deze richtlijnen bevatten met name bepalingen betreffende de effectieve scheiding tussen, enerzijds, het beheer van de elektriciteits- en gastransmissiesystemen en, anderzijds, de leverings- en productieactiviteiten, teneinde discriminatie bij de exploitatie van de netten te vermijden. Zij voorzien ook in de oprichting van onafhankelijke nationale regulerende instanties.

De Commissie betoogt dat de omzetting van de richtlijnen door het Koninkrijk België op twee essentiële punten ontoereikend is, namelijk de invoering van de volledige ontvlechting van de eigendom en de bepalingen betreffende de bevoegdheden en de onafhankelijkheid van de nationale regulerende instanties.

⁽¹⁾ PB 2009, L 211, blz. 55.

⁽²⁾ PB 2009, L 211, blz. 94.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court) (Verenigd Koninkrijk) op 6 november 2019 – AC, TM, GM, MM/ABC Sl, XYZ Plc

(Zaak C-814/19)

(2020/C 10/34)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: AC, TM, GM, MM

Verwerende partijen: ABC Sl, XYZ Plc